

Sobota, 27 stycznia 1968 r.
Rok XXIII Nr 23 (6569)

DZIENNIK ŁÓDZKI

Przedstawiamy jutrzejszą „Panoramę”

© Spośród różnych relacji jakie na temat agresji izraelskiej ukazały się w prasie światowej, bezspornie wyróżniają się bezpośredniością poglądu ogłoszone przez francuski „Temoignage Chretien” notatki z konferencji, siostry Marii — Teresy, która wraz z grupą księży i zakonnic przeżyła wojenne dni w Jerozolimie. Fragmenty tego pamiętnika zamieszczamy w „Panoramie”.

© Swego czasu pisaliśmy na łamach „Panoramy” o szefach, wskazując na ich „rodzaje”, „typy”, „gatunki” itd. Tym razem autorka pokazuje odwrotną stronę szefstwa, dochodząc ostro do wniosku, że „Szef też człowiek”.

© Na jednym z przedstawień Teatru Ziemi Łódzkiej młodzi widzowie obrzucili i ostrzelali aktorów kawałkami drutów, śrubami i śrubkami. Tylko szczęśliwy sbieg okoliczności sprawił, że któryś z pocisków nie zranił dotkliwie artystów. To wydarzenie posłużyło felietoniście do snucia refleksji na temat teatru i teatralnej widowni.

POZA TYM W NUMERZE

© Anatomia zbrodni. © Pan Lolo © Hippies — kłopot Francuzów © Hitler i generałowie © Gabinet osobliwości i wiele innych ciekawych pozycji.

5 tys. marines pod ogniem moździerzy, raket i artylerii

Partyzanci południowowietnamscy oblegają Khe Sanh

W kotłach Khe Sanh robi się coraz goręcej. Broniąc zagrożonego fortu Khe Sanh Amerykanie rzucają do akcji przeciwko oblegającym go patriotycznym siłom wietnamskim coraz to więcej samolotów. Fortu broni załoga 5 tys. marines okopanych na mili kwadratów i znajdujących się pod ostrzałem z moździerzy, raket i artylerii.

Wojskowy rzecznik USA w Sajgonie zakomunikował, że w piątek bombowce USA zaniechały nalotów na Wietnam północny i przyłączyły się do wzmożonej akcji wokół Khe Sanh.

W czwartek lotnictwo amerykańskie dokonało 480 lotów bojowych w rejonie fortu Khe Sanh. Fort ten położony jest w północno-zachodniej części południowego Wietnamu około 30 km poniżej strefy demilitaryzowanej, dzielącej obie części Wietnamu.

Kolejne ostrzeżenie pod adresem USA

Agencja Nowych Chin podaje, że rzecznik MSZ ChRL złożył 25 bm. 449 poważne ostrzeżenie pod adresem rządu USA w związku z pogwałceniem przez samoloty amerykańskie obszaru powietrznego Chin na południu kraju

Zdaniem dowództwa amerykańskiego Khe Sanh oblegany jest przez siły wietnamskie w liczbie 20 tys. ludzi. W akcji powietrznej przeciwko oblegającym biorą udział nawet samoloty transportowe.

(C) Dalszy ciąg na str. 3

Rozmowy Z. Kliszko z kierownictwem KC KP Japonii

Przebywająca w wizycie w Japonii delegacja KC PZPR na czele z tow. Zenonem Kliszko, członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC, rozpoczęła w dniu 25 bm. rozmowy z kierownictwem KC Komunistycznej Partii Japonii.

Spotkania A. Kosygina w Indii

W piątek przewodniczący Rady Ministrów ZSRR A. Kosygin spotkał się z ministrem spraw wewnętrznych Indii Chawanem, ministrem obrony S. Singhem i ministrem handlu D. Singhem.

Rozmowy przebiegały w przyjaznej atmosferze. Z okazji święta narodowego prezydent Indii Zakir Hussain wydał w piątek w godzinach wieczornych przyjęcie. Na przyjęciu obecny był przewodniczący Rady Ministrów ZSRR A. Kosygin i towarzyszące mu osoby.

Ze strony indyjskiej obecni byli: premier pani Indira Gandhi, członkowie rządu indyjskiego, deputowani do parlamentu, wyżsi oficerowie sił zbrojnych, działacze społeczni i przedstawiciele różnych stanów Indii.

Wśród gości obecny był również prezydent Jugosławii Josip Broz Tito.

Dziś 6 stron

Bońskie ministerstwo spraw wewnętrznych przeciwko delegalizacji neofaszystowskiej NPD

Jak stwierdza bońskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych NPD „udało się w znacznej mierze zgromadzenie nacjonalistyczne - autorytatywnej prawy”. Poza wprowadzeniem swoich deputowanych do zachodniemieckiego parlamentu krajowego, NPD mogła również „bez wielkiej szkody przezwyciężyć kryzys kierownictwa, jaki wywołany został na początku roku”.

Bońskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie widzi „przyczyn dla zakazu tej partii”.

Równocześnie Ministerstwo

Spraw Wewnętrznych z naciskiem wskazuje na dalszą ważność ustawy o delegalizacji Komunistycznej Partii Niemiec (KPD), podkreślając, że „nieodpuszczalne” byłoby, według bońskich pojęć prawnych, wyrażenie zgody na zdanie komunistów zniesienia zakazu partii.

Układ handlowy ZSRR — ZRA

Wartość wymiany handlowej między ZSRR a ZRA wy niesie w 1968 roku 125-130 milionów funtów szterlingów. Związek Radziecki będzie dostarczać różne maszyny i sprzęt, ropę naftową, węgiel, metale, artykuły drzewne, żywność i inne towary. ZRA eksportować będzie do Związku Radzieckiego bawełnę, ryż, przedzież bawelnianą, a także artykuły przemysłowe i rolnicze.

Lokomotywa pociągu pośpiesznego wyskoczyła z szyn

Na szlaku Leszno — Głogów, nie opodal stacji Głogówko wydarzył się 26 bm. wypadek kolejowy, który na szczęście nie pociągnął za sobą tragicznych następstw. Na skutek pęknięcia szyny, lokomotywa pociągu pośpiesznego relacji Warszawa — Zielona Góra, wyskoczyła z przednimi kołami z szyn. Pasażerowie i załoga wyszli z opresji bez szwanku.

Agresor ostrzelał z dział rejon portu Taufik

Izrael dopuścił się nowej prowokacji wobec Zjednoczonej Republiki Arabskiej

Radio egipskie podało, że w czwartek wieczorem wojska izraelskie ostrzelały ogniem artyleryjskim pozycje sił ZRA w rejonie Port Taufik nad Kanałem Sueskim. Komunikat radiowy podkreśla, że „siły egipskie odprawiły ogień. Pojedynek artyleryjski trwał 15 minut. Strzelanina ustała o godzinie 20 czasu lokalnego. Po stronie egipskiej nie było żadnych strat w ludziach. O incydencie tym poinformowano członków misji obserwacyjnej ONZ”.

W sobotę rozpoczęły się badania dna Kanału Sueskiego celem przygotowania operacji odblokowania 15 zagranicznych statków uwieczonych na kanale od czasu agresji Izraela. W zasadzie Tel Awiw zgodził się na przeprowadzenie tej akcji przez statki

pogłębiarki egipskie. Nie wyklucza się jednak, że agresor izraelski może spowodować nowe incydenty, kiedy

(D) Dalszy ciąg na str. 2

Transmisje z obrad IV Zjazdu ZMS

29 bm. Telewizja Polska przeprowadzi bezpośrednią transmisję z pierwszego dnia obrad IV Krajowego Zjazdu Związku Młodzieży Socjalistycznej. Początek transmisji o godzinie 9.30.

Polskie Radio nada sprawozdanie dźwiękowe z otwarcia zjazdu w dzienniku wieczornym o godzinie 20 w programie I.

USA powołują 15 tys. rezerwistów

Po nieudanej prowokacji szpiegowskiej i zatrzymaniu przez siły zbrojne KRL-D amerykańskiego okrętu szpiegowskiego „Pueblo”, USA usiłują zastosować szantaż militarny wobec KRL-D. 25 bm. prez. Johnson upoważnił sekretarza obrony do powołania do służby czynnej 15 tys. rezerwistów.

Wczoraj o godzinie 22.20 czasu warszawskiego rozpoczęło się w Nowym Jorku posiedzenie Rady Bezpieczeństwa zwołane na żądanie USA, w związku z zatrzymaniem przez marynarkę KRL-D amerykańskiego okrętu szpiegowskiego „Pueblo”.

Na zdjęciu: jeden z rezerwistów po locie próbnym opuszcza odrzutowiec „Crusader F-8” w bazie lotniczej w Andrews, w pobliżu Waszyngtonu.

CAF — AP — telefoto

SPORT z ostatniej chwili

Polacy dobrze jechali w rajdzie Monte Carlo

W piątek rano zakończył się trzeci i ostatni etap XXXVII rajdu Monte Carlo. Dobrze spisali się zawodnicy polscy. Trzy załogi sklasyfikowane zostały w pierwszej 60 najlepszych, co jest wydarzeniem bez precedensu w okresie startów Polaków w tej imprezie. Załoga Henryk Ruciński i Adam Wędrchowski zajęła 41 miejsce, Antoni Weiner i Jan Karel — 50, a Sobiesław Zasada i Jerzy Dobrzański, którzy nie wzięli udziału w trzecim etapie — sklasyfikowani zostali na 60 miejscu. Zwycięzcy Elforl i Stone (W. Brytania).

Wstrząsająca tragedia w Olsztynie

Mieszkańcy dzielnicy „Zatorze” w Olsztynie wstrząśnięci zostali tragiczną śmiercią 15-letniego uczennicy szkoły podstawowej Danuty Marciniak i 16-letniego ucznia XI klasy szkoły ogólnokształcącej — Stanisława Jaroszewskiego. Młodzi w czwartek nie poszli do szkoły i korzystając z nieobecności rodziców, do ok. godz. 12.30 spędzili czas w mieszkaniu Stanisława, przy dźwiękach muzyki i tańca. Później w mieszkaniu zapadła cisza.

Po powrocie z pracy ok. godz. 15.30 rodzice St. Jaroszewskiego, w mieszkaniu wy

pełnionym gazem znaleźli w kuchni na podłodze nieprzytomnego syna i jego koleżankę. Wielogodzinne wysiłki lekarzy nad przywróceniem życia nie dały rezultatu.

Wstępne dochodzenie pozwala przypuszczać, że podłożem wspólnego samobójstwa była miłość. Energiczne śledztwo w celu ustalenia przyczyn tego desperackiego kroku, trwa.

Po katastrofie „B-52”

Odnaleziono dalsze szczątki bomb wodorowych

Ekipy amerykańskiego lotnictwa znalazły w pobliżu bazy Thule na Grenlandii dalsze części bomb wodorowych z rozbitego samolotu „B-52”. Kierujący poszukiwaniami generał Hunziker, zastępca szefa sztabu dowództwa lotnictwa strategicznego USA, zapewnił dziennikarzy, którzy przybyli z Waszyngtonu i Kopenhagi, że problem promieniowania nie powinien budzić obaw. Oświadczył, że oznaki radioaktywności ograniczają się do śniegu i lodu, ale że powietrze skażeniu nie uległo. Znalaziono też spadochrony, na których zawieszony były bomby. Spadochrony te są częściowo spalone.

★ Zakłócenia na drogach i trasach kolejowych ★ Siła wiatru dochodziła do 100 km/godz. Dotkliwy atak zimy

Wczorajsza raptowna ofensywa zimy, choć trwała tylko ok. 3 godzin, należała do najbardziej dokuczliwych. Padają cy nieprzerwanie od ubiegłej nocy śnieg, w połączeniu z w

czurą, która szalała z szybkością ok. 72, a w niektórych rejonach do 100 km na godz., sparaliżowały w szybkim tempie wiele odcinków życia gospodarczego. Najbardziej odczuła atak śnieżycy służba drogową. W godzinach południowych zebraliśmy meldunki z oddziału dróg lokalnych Prez. WRN, Woj. Zarz. Dróg Publicznych, PKS i PKP.

W rejonach drogowych rozpoczęło akcję interwencyjną już ok. 2 w nocy. Szosy pokryte gołoledzią wysypywano piaskiem. Z rana na drogach głównych województwa łódzkiego, pracowało 56 pługów, 40 piaskarek, oraz ok. 300 ludzi. Po raz pierwszy tej zimy ok. godz. 10, WZDP wydał specjalne zarządzenie o zmobilizowaniu całego będącego w dyspozycji sprzętu. Dzięki ogromnemu wysiłkowi drogowców którzy wobec braku mrozu borykać się musieli z ciężkim mokrym śniegiem utrzymano w stosunkowo dobrym stanie wszystkie trasy tranzytowe. Najwięcej kłopotów miała służba drogową z oczyszczaniem trasy do Piotrkowa, gdzie w okolicach Tuszyńa i Rzgowa warstwa śniegu pokryła szosę do wysokości ćwierć metra. Ok. 6 km za Sieradzem, na zwięzionej jezdni doszło do zderzenia autobusu PKS z kolumną samochodów ciężarowych.

Uważa się za konieczne wyśadenie w powietrze nadwątłych budynków, które mogą się zawalić przy następnych wstrząsach i przynieść ratownikom.

(A) Dalszy ciąg na str. 2

Ziemia drży

Nowe ofiary na Sycylii

Agencja ANSA podaje, że nowych wstrząsów na Sycylii było co najmniej pięć. Następne dwa zanotowano w piątek rano. Pierwszy bilans nowych ofiar wynosił: 10 zabitych i kilkuset rannych. Wstrząsy te zniweczyły wyniki dotychczasowej akcji usuwania ruin pozostających po tragicznym trzęsieniu ziemi sprzed kilkunastu dni.

Studentów Tadeusza G. i Piotra F. spotykaliśmy w Radzie Uczelnianej ZSP Politechniki Łódzkiej. Obaj, podczas przeprowadzonej w br. akademickim akcji przyznawania stypendiów fundowanych, odmówili ich przyjęcia. Podobnie zresztą uczyniło na PL ich 233 studentycznych kolegów, zaś na Uniwersytecie Łódzkim 154. Trzeba tu od razu powiedzieć, że obie uczelnie dysponowały dużą ilością stypendiów fundowanych. Na Politechnice można by obdzielić nimi 461 osób, a na Uniwersytecie 206. Tymczasem na pierwszej uczelni przyjęło je tylko 226 słuchaczy, natomiast na drugiej 52.

Jeszcze gorzej sytuacja przedstawiała się na innych uczelniach. W sumie w ostatniej akcji stypendialnej zgłoszono w całym kraju około 12 tys. stypendiów fundowanych, z których wykorzystanych zostało trochę więcej niż połowa.

Dlaczego ta forma pomocy nie cieszy się wśród studentów popularnością? Czyżby studenckie portfele były napełnione od zło-tówek?

Obaj nasi rozmówcy w odpowiedzi przecząco potrząsali głowami. Twierdzili, że wystarczy tylko przejrzeć zgłoszone przez fundatorów wnioski, aby niezbyt ufnie odnieść się do zawartych w nich propozycji.

Przejrzeliśmy. A oto co się okazało: często zdarza się, że w wnioskach brak jest precyzowania istotnych warunków umowy stypendialnej. I tak np. zakłady pracy zwykle słowem nie wspominają o mieszkaniu, ograniczając się jedynie do wręcz rozbijającego stwierdzenia, iż z chwilą podjęcia pracy istnieje możliwość zapisania się do spółdzielni mieszkaniowej, która — po kilku latach wy-

Z problemów studenckiego portfela

Komu stypendium fundowane?

czekiwania — zobowiązuje się zapewnić dach nad głową.

We wnioskach tych niejednokrotnie brak jest też wskazania na jakiego specjalistę fundatorzy reflektują. A przecież na każdym z wydziałów Politechniki jest kilka lub nawet kilkanaście specjalizacji. Poza tym dyskryminują oni... pięć piękna. Tak np. zglerska „Boruta” odmawia podpisania umów ze studentkami. Sprawa ta jest szczególnie drażliwa, ponieważ niektóre wydziały (chemii ogólnej i spożywczej) są w dużym stopniu sfeminizowane.

Zawsze też odmawiają podpisania umowy pary i małżeństwa studenckie, jeżeli nie proponuje się im dwóch stypendiów z tej samej miejscowości.

Nie byłoby jednak tak źle, gdyby tylko takie trudności piętrzyły się przed studentem pragnącym uzyskać stypendium. Sporo ich tkwi w samych przepisach prawnych, zbyt enigmatycznie ujmujących wiele spraw. Przepisy te normując m. in. kryteria finansowe przy przyznawaniu stypendiów fundowanych nie stwarzają właściwych bodźców. O toż stypendium fundowane może być przyznane studentom pochodzącym z rodzin pracowniczych, jeżeli dochód na jedną osobę nie przekracza — 800 zł, z chiopskich — 1.000 zł i mieszkanych(?) — 1 tys. zł.

Są to więc warunki niewiele różniące się od przewidzianych dla stypendiów państwowych. A przecież te ostatnie stypendia poza nauką nie zobowiązują do czegokolwiek. Powiedzmy więcej — tak stypendia fundowane, tak i państwowe wypłacane są przez 10 mies. w roku, przy czym kwota pierwszego jest przeciętnie wyższa tylko o 20 proc. Zdarza się jednak, że różnica między obu formami pomocy, czego przykładem mogą być uniwersyteckie kierunki matematyki i fizyki, wynosi 10 zł na korzyść stypendium fundowanego. Poza tym student, który odmówił przyjęcia stypendium fundowanego może ubiegać się o państwowe.

Nie jest dla niego również atrakcją to, że dzięki zawarciu umowy stypendialnej gwarantuje się mu w przyszłości miejsce pracy. W dalszym ciągu bowiem o wielu specjalistów z wyższym wykształceniem zakłady stacząją istne bitwy. A poza tym od roku 1964, kiedy to weszła w życie ustawa o planowym zatrudnieniu absolwentów, przy każdej wyższej uczelni działa pełnomocnik Komitetu Pracy i Plac, który niecierpliwie oczekuje na tę chwilę, aby móc kończącym studia wręczyć skierowanie do pra-

cy lub zaproponować zawarcie umowy przedwstępnej.

Co więc zrobić, aby tę niewesołą sytuację zmienić?

Należałoby przede wszystkim w pierwszej kolejności zrewidować kryteria finansowe. A więc powiększyć różnicę w wysokości między stypendium fundowanym i państwowym oraz znieść obowiązek brania pod uwagę wysokości zarobków przypadających na jedną osobę w rodzinie studenta. Istnieje bowiem spora grupa chętnych do przyjęcia tego rodzaju pomocy, ale dochody ich rodzin są nieznacznie wyższe niż to przewidują przepisy. A prawo w tym wypadku — nie wiadomo dlaczego — jest rygorystyczne.

Dużą zachętą do przyjmowania stypendiów fundowanych byłoby niewątpliwie zaliczenie praktyk u fundatora na poczet przyszłego stażu, przyznawanie — z chwilą przystąpienia do pracy — bezwzględnej zapomogi na zagospodarowanie się oraz właśnie uregulowanie problemu mieszkaniowego.

Usprawnienia wymaga także propaganda stypendiów. W ub. roku na Uniwersytecie i Politechnice zorganizowano spotkania fundatorów z przyszłymi stypendystami. Przed-

stawiciele zakładów zapoznali studentów z profilem produkcji swych przedsiębiorstw, warunkami pracy itp. Bezpośrednio po tych spotkaniach zaobserwowano poważny wzrost zainteresowania studentów stypendiami z tych zakładów, o których już coś oni wiedzieli. Szkoda, że spotkania takie odbyły się tylko dwa.

Duże pole do popisu mają tutaj organizacje młodzieżowe działające na uczelniach, a głównie ZSP. W większym stopniu niż dotychczas powinny być przeprowadzane przez nie analizy prawdziwości i celowości przyznawania stypendiów, powinno się przeprowadzać szeroko zakrojone akcje plakatowe i wydawać biuletyny informujące o przepisach stypendialnych i fundatorów.

W końcu — dla dobra sprawy — potrzebne jest zacieśnienie kontaktów między fundatorem a stypendystą. Stypendia fundowane są bowiem ogromną szansą dla obu stron — przez okres nauki portfel studenta zasila jest znaczną sumą pieniędzy, a zakład pracy zyskuje po kilku latach specjalistę z wyższym wykształceniem. Szczególnie jest to istotne dla wielu małych przedsiębiorstw, znajdujących się w zabitych deskami miejscowościach.

Nowinki turystyczne

O tytuł zwycięzcy walczyć będzie 250 schronisk, domów wycieczkowych, stanów wodnych prowadzonych przez PIT-K. Jurorami zostaną turyści korzystający z tych ośrodków. Przedmiotem oceny będą nie tylko warunki noclegowe, jakość miejscowej gastronomii, lecz również uprzejma obsługa, poziom informacji i ogólna atmosfera panująca w schronisku.

We wszystkich obiektach znajdują się specjalne druki konkursowe, które turyści po

wypełnieniu wrzucą do skrzynki pocztowych.

W tym sezonie zimowym PIT-K zaprasza miłośników białego szaleństwa w góry bułgarskie: w masyw Rila, Pirynu oraz w Rodopy.

Szczególnie piękne są malownicze polskie turyściom wzgórze Pirynu. Podobno ci, którzy odwiedzają ten rejon chwalą go bardziej jeszcze niż malownicze i ciepłe bułgarskie wybrzeże.

(KS)

Polskie wikliniarstwo zrodziło się 80 lat temu w biednej galicyjskiej wsi

Jego stolicą stał się Rudnik — miasteczko nad Sanem. Dziś wikliniarstwo rozwija się w różnych regionach kraju na zgola odmiennych podstawach. Wyroby z wikliny — meble czy koszyki — robią karierę. Największym powodzeniem cieszą się w USA, Anglii i krajach skandynawskich. Przemysł wikliniarski to w zasadzie chałupnictwo, które zatrudnia około 12 tys. osób. Surowce dostarczają plantacje zakładane głównie na podmokłych gruntach, zaliczanych do nieużytków. Kadry dla tej branży szkoli jedyna tego typu szkoła w kraju — Technikum Przemysłu Wikliniarsko-Trzciniarskiego w Kwidzynie. W tej właśnie szkole wykonane zostało nasze zdjęcie, pokazujące fragment miejscowego klubu ZMS urzędowego, umeblowanego i ozdobionego wyrobami z wikliny.

CAF — Uklejewski

Np. u „Reymonta”

W POGONI ZA...

Właśnie — za czym? Czy tylko za zwiększeniem rentowności i wykonaniem pnących się szybko w górę planów? Co jeszcze przynoszą owe zakładowe rozrachunki — odbywające się pod koniec każdego roku w fabrykach małych i dużych — rozrachunki i burzliwe nie raz dyskusje, nazywane oficjalnie zatwierdzeniem planów techniczno-ekonomicznych przez konferencje samorządów robotniczych.

Postanowiliśmy przyjrzeć się problemowi na przykładzie przemysłu czesankowego, a głównie ZPW im. Reymonta

ta w Łodzi, które jako pierwsze w swojej branży zakończyły wspomnianą dyskusję i zapięły „na ostatni guzik” tegoroczne plany.

Z łódzkich przedsiębiorstw czesankowych wywodzi się produkcję rodzajów niedrogiego szykownego garnituru czy modnego, eleganckiego sweterka. Chociaż, swoją drogą można by w to wątpić patrząc na stosy brudnej wlny czekającej na kolejne płukania i mycia, czy też na prostą, nieefektywną nitkę — finalny produkt czesanki. Przy okazji warto dodać, że aby otrzymać tę właśnie niepozorną nitkę trzeba wykonać aż 30-42 operacji technologicznych, co sprawia, że „czesanka” ma najdłuższy cykl produkcyjny w całym włóknie.

cy. To ostatnie założenie ma być zresztą podstawową receptą na wykonanie wszystkich ambitnych zamiarów załogi „Reymonta”. W tym też celu postanowiono ulepszyć proces technologiczny, zreorganizować transport w zakładzie, poprawić klimatyzację, a przyznana zakładowi za eksport premię przeznaczyć na fundusz socjalny. Sporo nadziei na poprawę jakości produkowanej tu przędzy wiąże się z zainstalowanymi w roku ub. przedzankami oraz planami rychłego zakupu nowych maszyn, m. in. aparatów do barwienia włókien elanowych.

Podobne rozważania i „przymiarki” przed zatwierdzeniem tegorocznych planów odbyły się także i w innych fabrykach czesankowych, które na ogół ograniczały się do zatwierdzenia dyrektywnych wskaźników zjednoczenia Łódzkie Zakłady Przem. Włókiennego poprawiły jednak wyniki „Reymonta”, zmniejszając plany zatrudnienia nie o kilka, ale o 50 osób. Wygospodarowane tutaj etaty pospodały z kolei na rozwiązanie kłopotów z zatrudnieniem, które dokucają jeszcze niektórym zakładom tej branży.

Sam „Reymont” ma nieco inne problemy. Oto postęp techniczny i nowoczesność zbyt wolno jeszcze torują sobie drogę do tych najstarszych (po fabryce w Sosnowcu) zakładów czesankowych w Polsce. Co najmniej połowa pracujących tu maszyn pochodzi z końca XIX i początków XX wieku. Miejmy jednak nadzieję, że starszaki odejdą niedługo na dobre zastróżoną emeryturę. Należałoby tego oczekiwać, chociażby ze względu na fakt, że właśnie łódzki „Reymont” jest przedsiębiorstwem mającym nie tylko ponad 100 lat, ale i najbogatszy asortyment produkcji w całej czesance.

SI.

Dzień powszedni Temidy

Złuda okazji

W kilka minut później rama ta została rozpoznana przez właściciela, któremu skradziono rower. Sprawozdanie numeru wyeliminowało wszelkie wątpliwości. Właściciel odzyskał część swego skradzionego mienia, a zaskoczony takim obrotem sprawy Ignacy T. otrzymał wkrótce potem wezwanie do prokuratora.

Teraz leży przede mną akt oskarżenia, który zarzuca Ignacemu T. dokonanie przestępstwa określonego art. 161 k.k.

Wspomniany przepis wyraźnie bawiem stanowi, że „kto nabywa... rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że została uzyskana za pomocą przestępstwa... podlega karze aresztu do lat 2 lub grzywny”.

A wyjątkowo niska cena (przy prawie idealnym stanie) kupionej przez p. Ignacego rowerowej ramy takie przypuszczenie w pełni uzasadnia!

PODOBNE też było z p. Beata B., która celem dalszej odprzedaży w kiosku prowadzonym przez swą kuzynkę — kupiła „okazyjnie” trzy kartony „carmenów”; płaćąc za nie po 100 zł, choć monopolowa cena tych papierosów wynosi po 180 zł za karton!

I była bardzo zdziwiona, kiedy sąd osądził jej „tak dobry nabytek” jako pospolite przestępstwo i skazał ją na zapłacenie 3 tys. zł grzywny.

Nieopłacalna okazja się także transakcją, jaką zawarł na ulicy Albin K., kupując od przygodnego przechodnia złotego „pankera” za 70 zł.

wodowych złodziei i włamywaczy — amatorzy okazji stanowią oparcie dla różnego rodzaju drobnych (choć nie tylko złodziejasków — rzecz można — outsiderów. Są dla nich niejako pożywką, ułatwiając im zbyt łupów i zachęcając tym samym do następnych „skoków”.

Bo któż by np. kraść kopki od samochodowych kół, gdyby nie znalazł nabywców skuszonych niską ceną? I nie zdających sobie sprawy, że kupując je, kuszą niejako złodzieja, by kraść dalej, a więc potencjalnie zwiększają niebezpieczeństwo kradzieży również i... u siebie!

OSTATNIO złodzieje przejawiają coraz to nowe pomysły. Przedmioty ich zainteresowania zmieniają się zgodnie ze zmianami koniunktury na „okazyjnym rynku”. Kradną na zamówienie. Potrafią np. wyjąć przednią szybę z samochodu nie krając z jego wnętrza (np. tranzystorowego radiodiodniarika).

Po prostu przyszedłszy po szybę, których brak w handlu dookładnie odczuwa wielu właścicieli samochodów.

Kupują więc; korzystają z okazji nie pytając skąd szybę pochodzi. Później zaś ci sami ludzie podniosą wielkie larum, kiedy np. złodziej zdejmie im koła, którymi chwiliowo „Motobyl” nie będzie dysponował.

Bo przypadkowi paserzy — to nie tylko niedwładzi (choć nie zawsze!) pomocnicy złodziei, ale także ich potencjalne ofiary!

JANUSZ KRAJEWSKI

